Pregaria.cat

Entrada

L’extraordinari del temps ordinari

Per MarinaS el dj., 12/01/2023 - 09:00

Aquesta setmana qui més qui menys ens sentim en canvi de ritme, liderat per la tornada a les escoles, la tornada als tempos de treball habituals i la tornada al temps ordinari. Encara però, sonen de fons les campanes de Nadal. Hi ha qui posposarà fins d'aquí a unes setmanes la recollida del pessebre o qui ja l'ha recollit, però ha deixat oblidat un fanalet, una postal o la figureta d'una ovella en un racó de casa, lluny de la capsa de decoracions nadalenques que ja dorm a l'altell.

I és aquesta decoració "oblidada" o "ovella perduda" que em fa pensar avui en l'extraordinari del temps ordinari.

El Nadal ens ha de deixar una mirada i un fer diferent, propi d'ovella de pessebre que, des del seu lloc humil entre la molsa darrere de figuretes més importants, ha anat contemplant i admirant el naixement de Jesús i els primers dies d'un Déu encarnat.

Després de "dies d'excessos", que es diu, de consum, de menjar, de regals, em ressona l'excés de senzillesa de Déu que s'endinsa en el món des d'un estable, mostrant-nos com Ell fa meravellós el més humil, com pot ser d'extraordinari el nostre temps ordinari vist des d'uns ulls que reconeixen on és present.

Repasso aquest Nadal amb ulls d'ovella de pessebre i em meravello per l'amor abundant que se'm regala, per la sort de seure a taula entre persones bones i benvingudes i, en especial, pel luxe d'endinsar-me en l'extraordinari fent uns dies d'Exercicis Espirituals.

Així com ha quedat extraviada l'ovella del pessebre al moble del menjador, desitjo que quedi "extraviat" part d'aquest excés nadalenc. Em refereixo però a la capacitat d'il·lusionar-se dels petits de la família, a la meravella de compartir temps sense presses, a l'agraïment i les abraçades a peu de porta abans de marxar d'una llar acollidora.

No em puc oblidar de qui, en aquest temps de Nadal, ha viscut plors, qui no ha tingut a qui servir, ni qui el servís, qui pateix pobresa material, pobresa de temps, problemes familiars, malaltia... preguem per totes aquestes persones, perquè Déu els regali l'extraordinari fent-se present al seu cor i a la seva vida.

Així com estic temptada de deixar la figureta de l'ovella al menjador fins al proper Nadal, desitjo que quedi en mi un cor obert a l'acollida i unes mans llestes per servir, que continuï vivint disposada a meravellar-me, disposada a deixar entrar i que els convidats transformin la meva vida. Potser l'ovella extraviada em recordi viure en clau de celebració i d'agraïment, contemplant tot allò extraordinari que em regala Déu en el quotidià i sent portadora i predicadora d'aquest regal als altres.